

af Udvalget foreslaaede, thi det, som Udvalget foreslaar, skal indskydes i 3die Stykke af § 19, at der ikke maa voldes Automobilisten unødigt Forsinkelse, er jeg ikke sikker paa ogsaa vil komme til at gælde for det fjerde Stykke. Det fjerde Stykke vil alligevel lyde uforandret kort og skarpt, at Automobilisten ikke maa køre forbi, før Kusken har givet ham Tilladelse. Om man volder unødvendig Forsinkelse eller ej, vil desuden altid være en vanskelig Sag at konstatere, og der vil bagefter kunne disputeres derom. I alt Fald kan det ikke hjælpe Automobilisten fremad i Øjeblikket. Jeg tror derfor ikke, at det er tilfredsstillende.

De øvrige Ændringsforslag af Udvalget har jeg ikke noget imod. Det er væsentlig redaktionelle Ændringer. Derimod maa jeg meget beklage, at Udvalget ikke har taget Hensyn til de Bemærkninger, jeg fremsatte sidst, om det lille Ord „som Regel“ i § 16, 1ste Stykke, thi det ophæver jo hele Reglen. Der er ingen Tvivl om, at det saa ikke bliver Reglen, og det synes jeg, det burde være. Jeg vilde gerne have dette lille „som Regel“ puttet ned til Natkørselen, for der var det paa sin Plads, idet der bevislig kan findes Tilfælde, hvor Natkørsel bør tillades, men da det nu er for sent at faa det ændret, skal jeg ikke opholde mig videre derved, men kun indstændig anmode ærede Medlemmer om at stemme for det af 15 Medlemmer stillede Ændringsforslag som det eneste, der giver nogenlunde lige Ret til begge Sider.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan tiltræde de af Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag. Hvad de af 15 Medlemmer stillede Ændringsforslag angaar, skal jeg ikke udtale mig imod dem, idet jeg meget vel vilde kunne forsone mig med deres Vedtagelse.

Rasmus Hansen: Det kan ikke andet end glæde mig, at det viser sig, at de to Ændringsforslag, som vi 15 Medlemmer have stillet, vinde nogen Tilslutning i dette høje Ting, og jeg haaber ogsaa, at de maa blive vedtagne, saa meget mere som det ser ud til, at den højtærede Justitsminister ikke vil lægge nogen Hindring i Vejen for dem. — Det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgrads (Rosleff) spurgte, hvordan Faren efter vort Forslag kunde afværges paa de smalle Veje, men det staar jo ganske tydeligt i Ændringsforslaget. Man giver jo akkurat lige saa gode, maaske endogsaa fuldt saa

gode Regler i vort Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal giver i sit Ændringsforslag i Betænkningen under Nr. 20. Der er jo givet den nøjagtige Regel her, at saa snart et Automobil kommer bagfra, og den foran kørende ved, at hans Heste ere bange, kan han gøre Tegn til Automobilisten, som saa straks skal standse, og saa er det klart, at Kusken paa en eller anden Maade maa træffe Forsigtighedsforholdsregler. Det er jo absolut givet, at saaledes maa det være, og det vil Kusken selvfølgelig ogsaa altid gøre. Hvad han vil gøre i det givne Øjeblik, vil jo komme til at bero paa de foreliggende Omstændigheder. De, som løbe den største Fare, naar der kommer et Automobil bagfra, ere egentlig Vogne med een Hest for — de, som køre med to Heste, ere ikke udsatte for nogen syndelig Fare, thi et saadant Forspand er meget lettere at styre — og de ere lige saa udsatte paa en bred Vej som paa en smal. Den, som kører med een Hest, vil altid øjeblikkelig kunne staa af Vognen og gaa hen og tage Hesten ved Bidslen, og imedens kan saa Automobilet køre forbi. De, som køre med to Heste, kunne, hvis de mene, at der er Fare, dreje ind paa Agrene, eller hvis der er en Sidevej eller Overkørsel i Nærheden, kunne de køre der ind, og endelig kunne ogsaa de staa af Vognen og holde paa Hestene, mens Automobilet passerer. Alle Muligheder ere aabne. Det ærede Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds spørger, hvorledes det vil gaa, hvis et Automobil bagfra naar en Mand, som kører med et Par urolige Heste. Jeg kan vende Spørgsmaalet om og sige: Hvorledes vil det gaa, naar et Automobil møder en Mand, der kører med urolige Heste paa en Vej, der er 12 Alen bred? Saa har denne Mand ikke et eneste Vaaben i sin Haand til at værges sig med, men uden Hensyn til Vejbredden har han, naar vort Forslag bliver vedtaget, lige saa gode Midler at værges sig med som dem, det ærede Udvalg har stillet op. Jeg tror, at det Ændringsforslag, vi her have stillet, vil løse Spørgsmaalet, og at det vil kunne tilfredsstille til alle Sider.

Alfred Christensen: Det forekommer mig, at Arbejdet paa denne Lov i en sjælden Grad er mislykket for det ærede Udvalg, og det forekommer mig, at Loven, som den nu foreligger og antagelig skal vedtages her i dette Ting, fremtræder i en ualmindelig mislykket Skikkelse. Jeg vil derfor gøre mit til, at Ansvaret for en